

HET SPIJT ME

Toneelspel in één bedrijf

door

Louis Boonen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2004
Nr.2064

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HET SPIJT ME* op te voeren moet de naam van auteur *LOUIS BOONEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1993/220/29
ISBN 90-385-0245-1

© 1993 Toneelfonds J. Janssens/Louis Boonen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES : 1 Dame - 1 Heer - 1 decor

- BEA : (± 24 jaar)

- TOM : (± 25 jaar) is getrouwd met Bea.

DECOR : Een modern ingerichte flat, met minstens twee deuren.

TIJD : Heden.

EEN ZATERDAGMORGEN. BIJ DE AANVANG VAN HET SPEL KOMT BEA MET DE KRANT VIA DE HALDEUR BINNEN. ZE LEGT DE KRANT LINKS VAN TOMS ONTBIJTBORD.

TOM : [OP VIA EEN ANDERE DEUR. MOMPELEN] Goedemorgen.

BEA : Goedemorgen, Tom. [ZIJ WIL HEM EEN ZOEN OP ZIJN VOORHOOFD GEVEN]

TOM : [ONTWIJKT HAAR] Vooral niet doen !

BEA : Wat scheelt er ?
Voel je je niet goed ?

TOM : Ik heb barstende hoofdpijn.

BEA : Het is dan wel een beetje je eigen schuld.
Ga eens op een behoorlijk uur slapen, in plaats van tot na middernacht voor je computer te zitten.
Ik vraag me af wat jij zo laat nog te werken hebt.

TOM : Is er koffie, sterke koffie ?

BEA : [SCHENKT KOFFIE] Zal ik je een aspirine halen ?

TOM : [WIL KRANT NEMEN] In plaats van je te bemoeien met mijn bezigheden, zou je beter.....

BEA : [BEMERKT HAAR FOUT] O, sorry !
Wacht, ik zal.....

TOM : Hoelang zijn wij nu reeds getrouwd ?

BEA : Is dat nu zo erg, dat je krant..... ?

TOM : Ik vroeg je hoelang wij reeds getrouwd zijn !

BEA : Vandaag.....precies vijf weken.

TOM : En weet jij na al die tijd nog steeds niet, dat mijn krant aan de rechterkant van mijn ontbijtbord moet liggen ?

BEA : Ik zal er voortaan aan denken.
Zal ik je een boterham smeren ?

TOM : [NEEMT KRANT EN LEEST] Doe maar.

BEA : Staat er iets speciaals in de krant ?

TOM : Jij kunt toch ook lezen.

BEA : Heb je genoeg uitnodigingen laten drukken voor je moeders verjaardagsfeest ?

TOM : Over die zaak hoeft jij je hoofd niet te breken.

BEA : Je brood is gesmeerd, Tom.

TOM : [KIJKT OP VAN KRANT EN BEKIJKT DE BOTERHAM] Wat is dit ?
Je weet toch dat ik in het weekend geen volkorenbrood eet.
Of heb je weer vergeten wittebrood mee te brengen ?

BEA : Sorry.
Ik smeer je wel een andere boterham. [NEEMT SNEDE WITTEBROOD EN WIL
ER CONFITUUR OP-SMEREN]

TOM : [DIE DIT ZIET] Wat smeer jij op mijn brood ?

BEA : Confituur.

TOM : Ik eet enkel de confituur die mijn moeder zelf maakt.

BEA : Die is op.
En omdat je moeder nu in het ziekenhuis ligt, heb ik maar een pot in
de winkel gekocht.

TOM : Je eet die brij maar zelf op.

BEA : [MET EEN LACH] Je zult er heus geen indigestie aan overhouden, als je
voor één keer andere confituur eet.

TOM : Nee, géén indigestie. Maar zo krijg ik wel een hoeveelheid
kleurstoffen en bewaarmiddelen in mijn lijf.

BEA : Ik kan er toch ook niets aan doen, dat die pot confituur leeg is net
op het moment dat je moeder.....

TOM : [ONDERBREEKT HAAR] Dan moet je maar een voorraad inslaan.
Je weet toch reeds langer dan vandaag, dat ik enkel mijn moeders
confituur eet.

BEA : Ik zal het recept eens aan je moeder vragen, dan kan ik zelf.....

TOM : [ONDERBREEKT HAAR] Geef me dan maar een snede brood zonder iets op.

BEA : Zal ik je een ei koken ?

TOM : Teveel cholesterol.

BEA : Er is ook nog een plak ham.

TOM : Die ham is te vet.

BEA : Deze ham komt van bij een andere slager.
Proef dan eens.

TOM : [KORZELIG] Ik hoef geen ham ! [NEEMT KRANT EN LEEST]

BEA : [NA EEN STILTE] Had je moeder nog veel pijn gisteravond ?

TOM : [MOMPELT IETS ONVERSTAANBAARS]

BEA : Was ze nog steeds zo ziek als eergisteren ?

TOM : [SMAKT BOOS ZIJN KRANT OP TAFEL] Moeder is niet ziek !

BEA : Durf de waarheid nu toch eens onder ogen zien, Tom.
De dokters moeten toch een reden hebben om haar in het ziekenhuis te houden.

TOM : Moeder is.....zij is daar voor een observatie, niet meer en niet minder.

BEA : Heb je gisteravond nog met dokter gesproken ?

TOM : Hij heeft me uitdrukkelijk gezegd dat alles goed is met haar, en dat ze volgende week met haar verjaardag thuis zal zijn.
Tevreden ?

BEA : O, sorry !
Ik vroeg het zo maar.
Het spijt me dat ik te nieuwsgierig was.

TOM : Dat ge-sorry van jou en het steeds zoeken naar verontschuldigheden,
begin ik zo langzamerhand beu te worden.
Denk dan na, alvorens je iets zegt of vraagt.
Hoe laat is het ?

BEA : [KIJKT NAAR WANDKLOK] Enkele minuten voor acht uur.

TOM : Wel dan, zet de radio aan.
Je weet dat ik elke morgen het nieuwsbericht van acht uur wil horen.

BEA : Kan dat in het weekend niet zonder ?
De wereldpolitiek zal ook wel draaien zonder dat jij.....

TOM : Goed !
Blijf maar weer op je luie krent zitten.
Ik doe het zelf wel. [HIJ ZET DE RADIO AAN. ZE HOREN NOG NET DE
LAATSTE WOORDEN VAN HET NIEUWSBERICHT]
Hoe kan zo iets ?
Op de klok is het nog géén acht uur.
Heb jij aan die klok geprutst ?

BEA : Misschien dat ik met de stofdoek tegen de wijzers gestoten heb.

TOM : Om dergelijke delicate spullen af te stoffen, gebruikt mijn moeder
een plumeau.

BEA : [BARS] Dan zal ik maandag zo een pluimen-ding kopen.
Goed ? [WIL DE KLOK BIJSTELLEN]